

Milers d'estornells a Viladamat

Grans estols de milers d'exemplars d'aquesta au es deixen veure a diversos municipis gironins

Estem a les portes d'un canvi brusc de temperatura. I quan l'hivern s'acosta, els grans estols d'estornells -molts vinguts de latituds més fredes- es fan visibles a les nostres contrades. Les seves danses sincronitzades fan les delícies de veïns i amants de la fotografia. El vídeo que acompanya aquest text, gravat aquesta setmana a Viladamat, n'és un exemple. En entorns urbans, també causen moltes molèsties, tant pel soroll com pels seus excrements, fet que ha portat molts ajuntaments a prendre mesures per allunyar-los cap a zones agrícoles. José María de la Peña, expert de Seo-BirdLife, explica en un article publicat per aquesta organització que «aquests vols sincronitzats no sorgeixen per estètica. Tot i que la ciència encara intenta entendre'ls, sembla clar que aquesta espècie utilitza els vols grupals com a estratègia de supervivència. Els estornells són un grup d'ocells molt gregaris que habiten en boscos, terrenys agrícoles, conreus arboris, parcs, jardins i nuclis urbans. A Espanya hi ha dues espècies: l'estornell negre i el pintat. El primer resideix a la península durant tot l'any, mentre que l'altre és hivernant». «Com que són molt gregaris, ambdues espècies formen enormes estols durant l'hivern, quan l'aliment escasseja. Arriben a ser desenes de milers d'exemplars volant a l'uníson i, en molts casos, d'ambdues espècies, el que es coneix com a estols mixtos (si un s'hi fixa en les taques clares, no és difícil diferenciar el negre del pintat)», afegeix. Amb aquests vols coordinats converteixen la recerca d'aliment en una tasca menys avorrida i així també eviten o despisten «els possibles depredadors que rondin per la zona. I és que resulta molt més fàcil detectar qualsevol amenaça, ja que són milers d'ulls pendents de qualsevol intrús. Per als depredadors, d'altra banda, aquestes formacions redueixen el seu èxit durant la caça: amb els seus moviments i constants canvis de direcció, els estornells aconseguen despistar el depredador –per exemple, els falcons veloços– que no arriba a fixar l'atenció en una única presa. Aquesta estratègia és molt semblant a la dels bancs de peixos», afirma aquest expert. «Els enormes estols només es formen durant l'època hivernal, moment en què no han d'atendre els polls i estan més pendents de vetllar per la seva supervivència», apunta De la Peña: «Tot i que aquestes belles formacions només tenen lloc al capvespre, quan els estornells estan a punt d'entrar al dormidor. Això explica per què volen tan a prop de la vegetació». La manera tan sincronitzada en què canvien de direcció amb tanta rapidesa depèn de diversos aspectes. La comunicació n'és un, segons indica l'expert de Seo-BirdLife, perquè els estornells fan molt soroll mentre volen per informar de la seva posició i no colpejar-se ni molestar-se. L'altre factor clau per als estornells és la llum, o la manca d'aquesta, perquè durant el vol en grup «sempre tendeixen a seguir les siluetes fosques dels seus companys i eviten les zones amb clars per on veuen llum. Això és el que crea aquests moviments ràpids i permet els canvis bruscos de direcció», apunta. La freqüència d'aquests vols és relativament baixa i no es produeixen a tot arreu perquè depèn de la densitat d'estornells, la proximitat al dormidor i l'hàbitat adequat, «aspectes que si són els apropiats ens permetran gaudir d'un dels millors espectacles naturals del món de les aus», comenta l'expert de Seo-BirdLife.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/alt-emporda/2025/11/18/milers-estornells-viladamat-123860435.html>